इति। हे 'अग्ने' त्वं 'रुद्रः', घोरातनुयुक्तः, 'असुरः' शत्रूणां निरसिता। 'दिवः' द्युलोकस्य, 'महः' उत्सवरूपः। हविर्हवनेनोत्सवकारित्वात्। त्वं 'मारुतं शर्द्धः' मरुतां सम्बन्धि बलं, बलत्वेन प्रसिद्धानां मरुद्गणानामपि त्वदनुग्रहेण बलं भवति। अतः 'पृक्ष ईशिषे' मरुद्भिः सम्पृक्तस्तदीयं सैन्यं नियमयसि। किञ्च त्वं 'शङ्गयः' सुखं प्राप्तः, वायुवेगैररुणवर्णैरश्वैः 'यासि'। किञ्च पोषकस्त्वं 'नुत्मना' स्वयमेव, 'पासि'। कान्, 'विधत्तः' हविषा परिचर्यान् विधत्ते यजमानान्। अस्याग्निस्वरूपस्य रुद्रस्य मूर्तिविशेषा देवास्त्रयस्त्रिꣳशत्सङ्ख्याकाः। तथा च मन्त्रान्तरमाम्नायते। त्रिꣳश त्रयश्च गणियो रुजन्त इति। तथाविधाः हे 'देवाः', 'देवेषु', 'श्रयध्वं' अन्योऽन्यमाश्रयध्वं, मदनुग्रहाय परस्परं प्रीतियुक्ता भवन्त्वित्यर्थः। सामान्याकारेण सङ्क्षिप्योक्तं पुनर्विशेषाकारेण प्रपञ्च्यते। त्रयस्त्रिꣳशत्सङ्ख्याकानां देवानां मध्ये एकैकस्य त्रयो मूर्त्तिविशेषाः। तत्र प्रथमस्य देवस्य मूर्त्तिविशेषाः 'प्रथमाः', इत्युच्यन्ते। द्वितीयस्य देवस्य मूर्त्तिविशेषाः 'द्वितीयाः', हे प्रथमदेव 'द्वितीयेषु' देवेषु, 'श्रयध्वं' द्वितीयैर्देवैः सह प्रीतियुक्ता भवन्तु। एवं द्वितीयादिषु त्रयस्त्रिंशान्तेषु योजनीयं। ते एते मुख्यदेवाः 'त्रिरेकादशाः' त्रिगुणिता एकादशसङ्ख्याकाः लोकत्रयवर्त्तिनः। तथा च मन्त्रान्तरमाम्नातं। ये देवादिव्येकादश स्थ पृथिव्यामध्येकादश स्थाप्सु षदो महिनैकादश स्थेति। ते च त्रिविधा अपि पुनः 'त्रिस्त्रयस्त्रिꣳशाः' अवान्तरमूर्त्तिभेदादेकैकस्य मूर्त्तित्रयमित्येवं त्रिग-